

ADA *décimo aniversario*

Federico Sapiña

Si diez años es fecha para celebrar, también lo es para contar y recordar, lo bueno para alegrarse y lo menos bueno para aprender. No solo hay que tirar petardos o beber cava en esta ocasión, sino que, a la vez, este es buen tiempo para echar un vistazo atrás y recontar lo que estos años han supuesto para la entidad y las personas que le han dado o han recibido vida.

Nos preguntamos, ¿ha sido efectiva la acción de ADA con respecto a los pueblos aborígenes en la zona occidental de India, cercana a Mumbay? Y concretando un poco más, ¿la colaboración de ADA con las tribus kathkari, warli en los distritos de Raigad, Thane y Nashik ha sido y es efectiva, fructífera y necesaria?

Los centenares de grupos de mujeres (*saving groups*), logrados con la ayuda de ADA, hablan muy claro. Los miles de niños y niñas adivasis que gozan de una educación adecuada a su entorno e identidad, lograda con el apoyo y entusiasmo de ADA es, en verdad, el mejor regalo que se les puede dar. Los mayores, en muchas aldeas han dado un paso adelante mejorando las cifras de los que pueden leer y escribir. De un 94% de analfabetos en 1991, entre los kathkaris, se ha bajado -es mi cálculo- a menos del 70%. Los *Bhonga Shala* (escuelas chabola para niños), entre los tribales empleados en la fabricación de ladrillos, han dado un notable resultado.

Es un error considerar el analfabetismo como falta de cultura. La tribu de los kathkaris está muy bien preparada para su vida en los bosques en armonía con el entorno, utilizando y al mismo tiempo cuidando bosques, caza y pesca. En cada aldea o grupo de aldeas hay una organización social y democrática que ejerce autoridad, sanciona costumbres, vela por la moralidad, impone multas a los transgresores y recompensa a los que respetan sus leyes y sanas costumbres.

Con todo, el mundo adivasi es un mundo cerrado, aislado de algún modo, del resto de la sociedad. El tribal rechaza sinó en su condición de ciudadano, sí en función de sus relaciones con el mundo no adivasi. El adivasi vive en familia, en sus bosques, en su entorno. Su trabajo puede que requiera su presencia física lejos de su mundo, en una oficina, en una aula, en una fábrica, pero él y ella llevan en su ser su mundo adivasi. Las cuatrocientas tribus oficialmente enumeradas en la Constitución de la India podrían ser, y creo que son, como otras cuatrocientas naciones dentro de la unión India, con sus leyes, religión, cultura, tradiciones; como podéis ver, por ejemplo, en las pinturas de la tribu warli.

ADA ha dado un paso de gigante hacia el corazón adivasi. Ha sabido respetar la idiosincrasia de cada etnia, ha contribuído discretamente a la enseñanza, salud, organización, actividades de estas tribus y ellas guardan por muchos años un sentimiento de amistad y gratitud a los miembros de la asociación para el desarrollo de los pueblos adivasis.

Un saludo afectuoso a aquellos de vosotros que hace veinte años visitasteis aldeas adivasis en Raigad district y concebisteis la idea de formar una ONG a favor de estos pueblos, y también a todos vosotros: socios, benefactores, amigos de ADA.

Ens fem grans i celebrem el 10è aniversari. Per aquest motiu, hem donat veu a les diferents ONGs amb qui col·laborem i hem col·laborat. Vam decidir enviar un e-mail, demanant les seves impressions de les experiències viscudes. Els anys també han passat aquí, i per això també trobareu anotacions sobre el treball fet des d'aquí. El butlletí que teniu entre mans és el resultat d'aquesta dècada d'il·lusió a l'Índia i al nostre país. Bona lectura!

A la web trobareu més informació...

Cartes de dones i homes beneficiaris dels projectes a Nandurbar

Em dic Vashila Ramu i sóc del poble de Nagsar. Estudio 10è curs. Abans, sovint anava a l'oficina de Projectes Tribals buscant informació i demanava per projectes de costura i a la subvenció d'una màquina de cosir, però l'administrador m'explicava que el projecte havia finalitzat.

Volia aprendre a brodar. Un dia, vaig anar a veure les classes de costura i brodats que es realitzaven a Jeevan Vidya. I em vaig apuntar. Vaig fer un curs de tres mesos. Vaig estar molt contenta quan vaig rebre la màquina de cosir. Així que vaig començar a brodar al meu poble. Ara guanyo 3.000Rupies/mes (72€).

Ajudo econòmicament als meus pares i estan molt contents. Jeevan Vidya fa un bon treball i ha ajudat moltes dones a ser independents econòmicament. Jeevan Vidya ens ha ensenyat diferents aspectes útils en la nostra vida diària, en relació a la salut, els drets de les dones, els Panchayati Raj, la fitoteràpia, el valor de l'educació, l'educació en família. Abans ningú no ens havia proporcionat aquest coneixement.

Sóc Malti Amrut Gavi. Estudio 12è curs. Jo desitjava aprendre a brodar. Em van admetre a Jeevan Vidya i vaig completar un curs de tres mesos. Vaig aprendre a brodar. Se'm donava força bé i des de Jeevan Vidya em van proposar ser professora.

Estic orgullosa de mi mateixa, ja que puc ensenyar a moltes noies. També estic agraïda a Jeevan Vidya, ja que a través dels cursos moltes noies esdevenen autònomes i fan un bon treball amb brodats. Ara sóc una font d'ingressos a

casa. Agraïco a Déu i a Jeevan Vidya l'ajuda que m'han atorgat.

Carta comuna escrita pels adivasis de Girajgaon.

Vam rebre tota la informació del dret a l'alimentació de Jeevan Vidya. En el nostre poble no teníem les noves cartilles de racionament. Talathi (el responsable de les cartilles) ens va fer donar-li diners i després es negava

ADA en apunts: Moments històrics

13.05.2001. Naixement d'ADA com associació

Es decideix constituir l'associació per a recolzar la feina d'en Fede Sopeña amb els adivasis de Maharashtra. El 29.11 es farà la presentació de l'associació a Hostafrancs. Missió: Donar a conèixer la situació de marginalitat del poble adivasi a l'Índia i recolzar econòmicament projectes per al seu desenvolupament.

Juny 06. Constitució de la Fundació ADA. Es requereix l'aprovació per la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques de la Generalitat, que ens reconeix com entitat d'interès públic i que pot gaudir de beneficis fiscals.

ADA en apunts: El dia a dia

A Barcelona. Junta: nucli de treball de composició variable amb reunions periòdiques i contacte per internet. Recolat per l'equip editorial.

Per tot el país. Amics / Socis: 244 (4% són entitats). Col·laborem amb aportacions econòmiques, aportant idees i suggeriments, visites a l'Índia.

A l'Índia. El president honorífic: Fede Sopeña. Les diferents ONG que proposen i executen els projectes. El dia a dia. Macario Fernandes. Supervisa i dóna suport. Viatja i visita dos cops a l'any cada projecte. L'única persona de la Fundació que rep un petit salari per la seva feina.

Els visitants, els testimonis: membres de la junta i amics d'ADA que visiten l'Índia, visiten algun dels projectes i faran petits encàrrecs.

Prepara les maletes i visita en Fede i els projectes. Quan tornis explica'ns el que has vist. Unes vacances amb marca adivasis!

a donar-nos les cartilles de racionament. El funcionari encarregat de la botiga de racionament es negava a donar-nos la quota que ens corresponia. Després d'assistir als tallers d'educació legal, nosaltres vam fer un anàlisi de la situació i ens vam adreçar al govern. Finalment vam obtenir les cartilles de racionament i les quotes respectives.

Ms. Mogubai Vasant de Ranale.

Jo vaig participar a les classes de Jeevan Vidya i vaig aprendre el dret al "información act" (dret l'informació). Ara ja tinc tots els documents necessaris.

Ms. Sakhubai Ramesh Valvi de Shejwa.

Jo m'he beneficiat de la formació que vaig rebre en els seminaris d'assessorament legal. Vaig

sol·licitar un certificat d'ingrés i la designació de la terra al meu nom. Ara a les meves terres cultivo cacauets.

vaig apuntar i vaig realitzar el curs de 3 mesos. Ja tenia una màquina de cosir i guanyava unes 200Rupies (5€).

Després d'un any i de recaptar el valor de 7.000Rupies (175€) em vaig comprar un màquina elèctrica. Ara tinc molts clients i ja no tinc temps.

Recentment un dels Ashram-escola m'ha contractat perquè faci els uniformes dels nens. Jo i la meva família estem molt contents.

Estic molt agraïda a Jeevan Vidya. No oblidaré que també em van transmetre altres aspectes també

necessaris per a la meva vida. La meva confiança ha millorat i ara ja tinc coratge per parlar.

Sakhubai cultivant cacauets

El meu nom és Sunil Valvi i sóc de Shirvade. Havia aprovat el 12è curs i estava a casa. Desitjava aprendre alguna cosa però no sabia què. Un dia un amic em va informar de les classes de Jeevan Vidya. Em

Estem molt alegres de compartir amb vosaltres aquest petit resum de totes les activitats que hem dut a terme a l'ISS (*Institute of Social Service*). Volem expressar-vos la nostra gratitud més sincera per a la vostra generosa col·laboració (maig 2007 fins abril 2010) en el desenvolupament dels kathkaris a través de l'educació.

El nostre principal objectiu és “fer de l'educació dels kathkaris una realitat i assegurar un desenvolupament comunitari integral a través de la participació de les persones”. Al llarg dels anys hem observat els següents canvis en els beneficiaris dels projectes:

Canvis entre els nens: Els infants són el nostre centre d'atenció i per tant volem promoure el seu desenvolupament global. A través de classes de reforç els infants, a més d'alfabetitzar-se i d'adquirir nocions elementals de càlcul aritmètic, també desenvolupen una autoconfiança i estima a la seva cultura, que tradicionalment ha estat negada per pressions externes.

L'ISS també ha permès treballar amb Anganwadi (poblat on tenen accés als aliments de les cartilles de racionament) per tal de proporcionar una nutrició adequada als alumnes i a tots aquells a qui s'ha denegat l'educació per llunyania. Així que fins i tot amb l'educació es

promou la salut dels infants!

Els nenes/es dels pobles khindi no han cursat els estudis primaris, ja que les escoles eren molt llunyanes; tanmateix, a través de les classes de reforç han après a llegir, escriure i aritmètica bàsica. Aquest any hem visitat l'escola del govern i hem acordat que la professora assegurarà una assistència i permanència continuada dels infants.

Canvis entre els professors. Els professors opinen que al llarg dels anys han après que l'educació no formal es basa en el dia a dia de la comunitat. Han tingut l'oportunitat d'aprendre i implementar diferents mètodes d'aprenentatge com la discussió, el drama, estudi de casos, jocs, marionetes, suport audiovisual com pòsters, titelles, llibres... Tots aquests mètodes es basen en el grup i en la seva cultura de manera que durant el procés d'aprenentatge aconseguim que els infants se sentin com a casa.

Ms Jagruti era una professora molt tímida i no volia ballar amb els nens; tanmateix, va descobrir que a través del cant i de la dansa els nens aprenien molt més ràpid i millor.

Ms Reena també era molt tímida i només s'espantava de pensar en

ADA en apunts: estil i economia

Cercar complicitats: aquí i a l'Índia. Sempre amb transparència: aquí i a l'Índia.

Aportant experiència, idees, propostes i treball personal; també mitjans tècnics, materials i econòmic.. Exemples com l'Esportiu Claror, els treballadors de l'ajuntament de Vilanova, del bufet Baker and Mackenzie. HP, Bar Solidarik, Gàfiques Macular, Ovideo, Oido... També iniciatives personals, ADA pont amb els adivasis: Què ens dius?

Capital Fundacional 30.000 €, per subscripció popular –Dipòsit Tríodos Bank (banca ètica). Van ser substituïts en 2010 per “Obligacions Union Fenosa” 50.000 € (donació pòstuma)

El pressupost anual prové de les quotes del soci i/o aportacions extraordinàries; institucions públiques o privades; actes i *merchandising*: samarretes, pintures, postals, llibre d'en Garrick...

les trifulgues amb els pares. Tanmateix els anys i l'experiència van convertir-la en una professora audaç: quan els nens no anaven a l'escola, anava a casa dels pares i acordava que o bé els infants assistien a classes de reforç o bé notificaria els fets a l'ISS i finalitzaria les classes. Aquesta estratègia va crear una sensació d'alarma entre els pares i des de llavors els nens van començar a anar a l'Institut de manera regular.

Impressió dels pares de les classes de reforç. La majoria de kathkaris són analfabets. Majoritàriament viuen en una situació de penúria. Ms Chandra Bai de Madhliwadi opinava que cap nen entre 4 i 10 anys tenia les competències bàsiques que fomenten l'aprenentatge, ja que es passaven tot el dia jugant al bosc. Si més no, després de començar les classes de reforç i del suport regular dels supervisors, el destí dels infants de Madhliwadi va canviar. Al llarg del 2010 i amb l'ajuda de les ONG, es va adequar la quota de les cartilles de racionament i es va facilitar l'accés a la informació i a la participació en els *Panchayats* (govern local). També les persones amb malalties greus rebien tractament gratuït, així com accés al transport per anar a l'Hospital del districte a Alibaug.

Els tribals dels pobles khindi cooperen i es reuneixen amb el supervisor. En els PRA (*Participatory Rural Appraisal*) realitzats en els diferents pobles, vam identificar un gran interès en mantenir les classes de reforç, així com en iniciar SHG (Grups d'autoajuda) entre els més joves.

La professora del poble de Dhankhane opinava que gràcies a les classes de reforç, l'atenció i la participació dels alumnes havia augmentat, "els alumnes han millorat en la comprensió i tenen millors notes". Les classes de reforç són de gran ajut per a ells i també per al professorat.

ADA en apunts: Escollir projectes

- Dirigits a comunitats adivasi. Durada 3 anys
- Aposta pels *Self Help Groups*. Cercar equilibri de gènere
- Mantenir equilibri entre projectes clarament "assistencials" (Internats, *Bhonga Shales*, alfabetització adults..) dels més inespecífics (formació líders, medicina natural,...).
- No finançarem compra de terrenys, construcció d'edificis ni vehicles. Amb excepció de donacions específiques.
- Compromís aconfessional, apolític, i la no segregació. Diversificar entre entitats-congregacions índies i mantenir continuïtat amb jesuïtes
- Finançar amb pressupost similar – projectes similars i que els salaris siguin similars per activitat similar (mestre, sanitari,...)
- Mantenir continuïtat amb els projectes previs

Aproximació basada en el dret a l'obtenció dels drets fonamentals: L'objectiu del RBA (*Right Based Approximation*) és facilitar a la població el poder, les capacitats, i les aptituds necessàries per canviar les seves vides, millorar les seves comunitats i influenciar en els seus destins.

El 19/11/2009 va ser forçada a casar-se amb un home de 23 anys (home vidu). La família ja havia realitzat tots els preparatius i fins i tot el nuvi havia arribat al destí quan, gràcies a la pressió dels treballadors socials i dels altres habitants, es va aconseguir suspendre la boda i van portar a la Sunita a un

"Un dret no és allò que algú et dona, sinó que és allò que ningú no et pot prendre"

Dret a decidir en el matrimoni: Les famílies que consideren que tenen el dret a decidir sobre l'amor, la protecció i la seguretat de tots, tenen la tendència a exercitar una violència en contra de les dones.

A més del 75% de les dones de la comunitat kathkari les casen abans que els seus cossos estiguin preparats per a la vida en matrimoni i per a la gestació; des-trossant la seva infància. Per exemple: la Sunita del poble de Vaki tenia 12 anys quan va tenir que afrontar el seu destí.

centre de rehabilitació. Aquest incident, ens va ajudar a frenar els matrimonis d'infants, i en alguns pobles es varen posposar entre 1 i 2 anys.

Empoderament polític: Els tribals es troben marginats i són titelles de la poderosa comunitat *Maratha* (aquells que parlen *marathi*). Sovint durant els períodes electorals estan coaccionats i comprats amb diners i alcohol. En aquestes darreres eleccions s'ha comprat el vot amb saris, samarretes i grà.

Us volem expressar la nostra gratitud per formar part de la nostra visió i de la nostra missió.

Certificat casta a Mangaon

Karjat

Les noies tribals marquen la diferència en l'escola i la comunitat

En el *Good Shepherd Home* de Karjat hi viuen unes 50 noies tribals. Elles són de les comunitats thakur i kathkari. D'entre aquestes 50 noies, 24 van a una escola anglesa. Participen en activitats extracurriculars i competicions escolars com dansa, cant, recital de poemes, escriptura, pintura, esports. Guanyen premis i una d'elles ha rebut al llarg d'aquest curs una medalla d'or i de plata. Però també són bones en els estudis.

S'intenta respondre a totes les necessitats de les noies tribals i s'ofereix un acompanyament i consell de manera regular. El desenvolupament holístic genera un ambient confortable per a les noies tribals, les quals despunten a l'escola i també a la seva comunitat. Gràcies a ADA pel recolzament en aquesta aventura, per marcar una diferència en la vida de les noies tribals.

Empoderament de les dones

Gràcies a ADA pel suport a *Good Shepherd Sister* que ens permet arribar als últims i als més perduts

de la societat, especialment les dones i les nenes, i assolir els nostres objectius. Finançant-nos, ADA promou la missió de *Good Shepherd Sisters* i l'empoderament dels tribals i dels kathkaris.

Amb el suport d'ADA som capaces d'empoderar les dones a través de programes de capacitatció en els *Panchayati Raj* (òrgan de govern local) en temes de salut, així com en programes per a la generació de recursos (producció d'espelmes i de plats). Les dones han començat a criar cabres, cultivar vegetals i vendre'ls, així com altres productes

forestals. D'aquesta manera obtenen un petit ingrés per a les famílies.

Encoratgem a les dones a participar al *Gram sabha* (assemblea de districte). A dia d'avui algunes d'elles en són vocals i altres s'han presentat en les eleccions del *Panchayati Raj*. La nostra intervenció i la nostra presència ha significat grans canvis en les comunitats kathkaris.

ADA ha estat un magnífic suport per arribar als tribals més marginalitzats (kathkari).

Tara

Janhit Vikas Trust (JVT), és una organització benèfica que treballa al districte de Raigad des de 1990. Els seus objectius són promoció social i econòmic dels tribals i d'aquells sectors més dèbils de la societat. Els últims cinc anys ha rebut el recolzament d'ADA en dos projectes específics: *Bhonga shalas* i medicina fitoterapèutica

Bhonga shalas: Després dels monsons, entre els mesos de desembre i maig, els Kathkaris migren per a la recerca de feina per a la seva supervivència. Es nega per tant l'educació i el desenvolupament dels infants. Amb l'objectiu de posar

ADA en apunts: Comunicació i difusió

Un petit equip pel butlletí i el web. Des de 2002 fins a l'actualitat amb 23 butlletins. Primera pàgina web a l'abril del 2002, traduïda a l'anglès el 2007. 2010: nou format.

Presència a facebook, youtube... Algun jove internauta disposat a volar pel món virtual per la causa adivasi?

Producció d'Audiovisuals. *Un rayo de esperanza* de Mercedes Aguavives, 2005. *Bhonga shalas i Art warli* de Jordi Bonet i Quique Camin, 2007. *Un dia amb els adivasi* de Laia Mestre. 2010: *Aprendre hindi en 60 anys* del grup Narada.

Ressó d'ADA a La Vanguardia, El periodico, RAC1, Com Radio, Radio Estel, Ràdio Gràcia, BTV, TV3, TV Pirineus, TVE...

punt i final a aquesta situació neixen les *Bhonga shalas*, situades en les mateixes fàbriques de maons. Els nostres objectius són: 1) El dret a l'educació, 2) Omplir el buit institucional que s'ha creat amb la migració 3) Promocionar les seves capacitats i el seu talent a partir de diferents activitats, 4) Salvar els infants de l'explotació infantil.

Aquesta iniciativa educacional ha inclòs a 300-350 infants. Durant el Balmelava (dia de la infància) a JVT-Tara es va organitzar una festa amb jocs i altres activitats culturals per tal de desenvolupar el talent dels infants.

Medicina Fitoterapèutica: El programa de salut herbal es va dissenyar per recuperar la tradició herbal dels kathkaris, així com per assegurar la salut comunitària. Els nostres objectius eren: 1) Fomentar i difondre l'ús de la fitoteràpia, 2) Tallers per a l'elaboració de diferents medicines, 3) Creació i cultiu d'herbes medicinals en els centres de salut i en els poblats, 4) Investigar la possibilitat de generació d'ingressos. Es van organitzar sis tallers de formació i dotze de seguiment. Un dels objectius era la formació local per evitar l'abús per part d'alguns metges oficials.

Trobareu el resum enviat dels altres projectes a la pàgina web.

"Estimats lectors,

Permeteu-me començar felicitant tot l'equip d'ADA per completar una dècada de magnífiques activitats pel benestar. El meu privilegi és ser el número 10 de l'equip d'ADA, que em recorda al 10 de la samarreta d'un gran jugador de futbol i també al "perfecte 10" de la puntuació en gimnàstica. Per tant considero que sóc l'interpret perfecte d'aquests 10 anys d'ADA.

Dels 1.250 milions de persones que habiten l'Índia, el 75% viu a l'Índia rural, dels quals el 15% són classificats com a adivasis. Pertanyen a les classes socials i econòmiques més baixes i viuen en una extrema pobresa com a conseqüència de segles i segles d'explotació i de la corrupció rampant que insensibilitza a la gran massa Índia. Els adivasis estan gairebé marginats de la resta de l'Índia. Per aquest motiu és admirable que ADA escollís aquest segment de la població, denominat *Sheduled Tribes* (ST), per acompanyar-los.

Considero que ADA té un magnífic objectiu a l'hora de servir als més desfavorits i als margi-

nats, amb valentia i passió en el desenvolupament humà.

Al llarg dels anys, ADA, a través de conegudes ONG, ha estat donant suport a un ampli espectre de temàtiques entre grups de totes les edats, principalment infants, joves i dones, que són especialment vulnerables en la societat moderna.

Durant aquests darrers 10 anys més de 800 pobles i més de 160.000 persones s'han beneficiat del treball d'ADA. Encara hi ha molta feina per a fer, grans oportunitats per moltes dècades més i esperem que ADA continuï donant suport a les causes dignes i desesperades. M'agradaria continuar mantenint l'excel·lent relació amb ADA i tots els seus associats.

Personalment estic impressionat i inspirat per les grans prestacions subministrades per ADA i espero continuar format-ne part en els pròxims anys.

Sempre sou benvinguts a l'Índia, per testimoniar el magnífic amb el qual ADA col·labora.

Thanks from Macario"

ADA en apunts: Festes i activitats

Xerrades i conferències: Imma Llord, Nigel Barret, Fede Sopeña, Wendell de Cruz, Carlton Kinny i Deepti Devasia.... Festa Sevilla, 2002. UPF Solidària. Jornades: Índia a debat, 2008

El 2004 uns amics d'ADA ens proposem pel Premi a la solidaritat del Col·legi Metges Lleida, que finançarà un projecte de medicina natural a Tara.

Escola Joan Pelegrí. Cada any treballen un tema solidari – ambiental. Ho farà tota l'escola i de manera transversal, el 2006 el van dedicar als adivasis.

Sis concerts al Teatrillo de Sarrià, de la mà de Pierre Baurier. Dos concerts de Bhakti Das . Locomotora Negra, 2004. Festa diversitat, 2002 i 2003. Fira entitats : Merçè 2004. Teatre Victòria-SIT amb el Tricycle, 2006 i 2008. Església del Pi (2008 i 2009): Coral Font d'en Fargues, el Cor Madrigalista de Mataró, l'orquestra Felip Pedrell, Coral primavera per la pau i Gospel viu. 2010 *PorFinViernes*.

Edició del llibre *Garrick se va a la India*, gràcies a Paco Mir i *El Jueves*.

Exposició d'art warli a la llibreria Altair, Tremp, Puigcerdà, Casa Elizalde, Coccentaina, Poble de Segur, Hospital del Mar, Universitat Pompeu Fabra, Cafè Tagore, Centre "Passatge", St Quintí de Mediona ..

PASSAT

22 de Novembre. Al carrer Casp ens vam reunir per celebrar aquests 10anys. L'equip Narada ens va presentar el gran projecte de *Father Sopena: 60 anys aprenent hindi*. Felicitats, ens va omplir d'emoció! **RECOMANEU-LO ALS VOSTRES AMICS!**

Si us interessa comprar una còpia del vídeo, ho podeu fer al telèfon d'ADA o a través de la pàgina web.

FUTUR

2012. En preparació al febrer, concert a l'Església Sant Ildelfons

2012. Tornem a Luz de Gas. Quan? Us farem arribar la convocatòria via e-mail. No hi falteu!

Aquest nadal....
Regala pintures warli
Fes una donació solidària
abans del 31 de desembre.
Desgraava el 2011!

Telf ADA: 676.76.73.45

Nom:

Adreça:

Professió:

E-mail:

Freqüència

Mensual

Import:

Forma de pagament

Per transferència bancària a CAIXA CATALUNYA - 2013 0248 44 02000629785

Per domiciliació bancària:

Titular del compte:

Índia: 4 activistes morts el 2011

(fragment de text procedent d'Amnistia Internacional. 17/11/11)

Les autoritats índies han de garantir una investigació exhaustiva sobre l'assassinat de Valsa John. Valsa John era monja i treballava pels drets de les comunitats indígenes adivasi. Valsa John, de 52 anys, és la quarta activista social que aquest any ha estat assassinada a l'Índia en circumstàncies no aclarides. Va ser assassinada a cops per un grup d'unès 40 persones que van irrompre a casa seva a l'Estat oriental de Jharkhand la nit del 15 de novembre.

Valsa John va estar empresonada al 2007 per protestar contra l'adquisició forçosa de les terres adivasis per explotar les mines de carbó de Panem, projecte operat conjuntament entre la Junta d'Electricitat del Punjab, de propietat estatal, i l'Agència de Comerç de l'Est mineral. Després de ser alliberada sota fiança a finals del 2007, es va arribar a un acord amb Panem, tot facilitant el camí per a l'adquisició de terres adivasis, a canvi de terres alternatives, llocs de treball per a les famílies desplaçades, un centre de salut i educació gratuïta. Els mitjans locals van informar que alguns adivasis no estaven satisfets amb l'acord.

Tres activistes socials més han estat assassinats aquest any, després de lluitar en nom de les víctimes de violacions de DDHH i de les comunitats marginades. A principis d'aquest mes, Nadeem Saied, un activista de Gujarat, va ser apunyalat fins la mort després de testificar a favor de les víctimes del cas de la massacre Naroda Patiya, en què 95 persones havien mort durant el 2002 en les revoltes de musulmans a Gujarat. A l'agost, l'activista ambiental Shehla Masood, de 35 anys, va ser mort a trets a la ciutat de Bhopal, després de denunciar les violacions al medi ambient dels projectes d'infraestructura urbana i desafiant la mineria a Madhya Pradesh. Al març, el activista social Niyamat Ansari va ser segrestat i assassinat després de denunciar els contractistes locals i els funcionaris que havien malversat fons destinats als pobres rurals. Ansari va denunciar els vincles dels maoistes amb contractistes i funcionaris corruptes.

Les organitzacions de DDHH de l'Índia han estat demanant una nova legislació per a protegir els activistes que han rebut amenaces després de presentar peticions on s'exigia informació crucial sobre els mitjans de subsistència de les comunitats locals.

g r à c i e s

Banc o Caixa;